

4.1 Maximální párování

Definice 4.1.1. Bud' $G = (V, E)$ graf. *Párování* v grafu G je množina $M \subseteq E$ taková, že $\forall e, f \in M (e \neq f \Rightarrow e \cap f = \emptyset)$.

Definice 4.1.2. Necht' $G = (V, E)$ je graf a $M \subseteq E$ je párování v G . Řekneme, že vrchol $v \in V$ je *M -saturovaný* pokud $\exists e \in M (v \in e)$.

Definice 4.1.3. Párování M v grafu G nazveme *maximální*, pokud pro každé párování M' v G platí $\#M \geq \#M'$. Velikost maximálního párování v grafu G značíme $\nu(G)$.

Definice 4.1.4. Necht' M je párování v grafu $G = (V, E)$. Cestu v_0, v_1, \dots, v_k v G nazveme *M -střídající*, jestliže $\{v_{i-1}, v_i\} \in E \Leftrightarrow \{v_i, v_{i+1}\} \notin E$ pro všechna $i = 1, \dots, k-1$. *M -střídající* cestu nazveme *M -zlepšující*, když ani jeden z jejích koncových vrcholů není M -saturovaný.

Věta 4.1.5 (Berge). *Párování M v grafu $G = (V, E)$ je maximální právě tehdy, když v G neexistuje M -zlepšující cesta.*

Důkaz. \Rightarrow : Necht' v G existuje M -zlepšující cesta P . Pak $M' := M \Delta P$ je párování v G takové, že $\#M' = \#M + 1$. To je spor s maximalitou M .

\Leftarrow : Necht' v G neexistuje M -zlepšující cesta a zároveň M není maximální párování. Pak v G existuje párování M' takové, že $\#M' > \#M$. Uvažujeme graf $H := (V, M \Delta M')$. H je tvořen izolovanými body, cestami a kružnicemi sudé délky. Protože $\#M' > \#M$, musí H obsahovat alespoň jednu cestu liché délky, ozn. P , jejíž první i poslední hrana jsou z M' . Ani jeden koncový vrchol cesty P nemohl být v G M -saturovaný, takže P je M -zlepšující cesta v G . \square

4.2 Velikost maximálního párování

Definice 4.2.1. Množina $S \subseteq V(G)$ se nazývá *vrcholové pokrytí* grafu G , pokud $\forall e \in E(G) \exists v \in S (v \in e)$. Vrcholové pokrytí S grafu G nazveme *minimální*, pokud pro každé vrcholové pokrytí S' grafu G platí $\#S \leq \#S'$. Velikost minimálního vrcholového pokrytí grafu G značíme $\tau(G)$.

Pozorování 4.2.2. *Pro libovolné párování M v grafu G a libovolné vrcholové pokrytí S grafu G platí $|M| \leq |S|$. Speciálně $\nu(G) \leq \tau(G)$.*

Věta 4.2.3 (Königova-Egerváryova věta). *Necht' G je bipartitní graf. Pak $\nu(G) = \tau(G)$.*

Důkaz. Necht' $G = (V_1 \cup V_2, E)$ je bipartitní graf a necht' M je maximální párování v G . Označme $U \subseteq V_1$ množinu vrcholů, které nejsou M -saturované. Definujeme

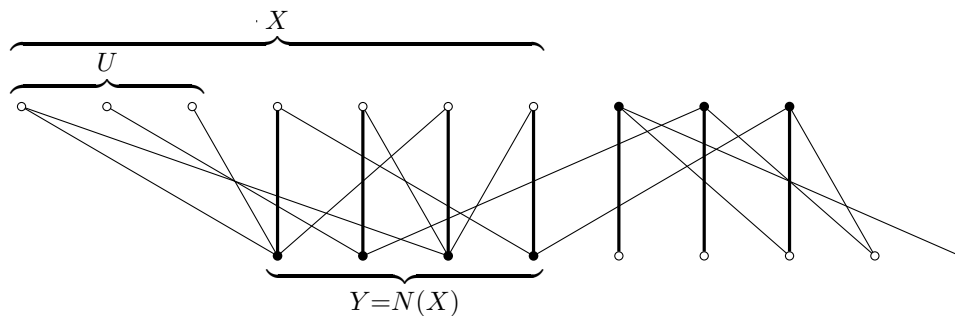
$$X := \{v \in V_1 \mid \text{z } U \text{ vede do } v \text{ } M\text{-střídající cesta}\},$$

$$Y := \{v \in V_2 \mid \text{z } U \text{ vede do } v \text{ } M\text{-střídající cesta}\}.$$

Pak na M -střídajících cestách začínajících v U vždy 1. hrana není z M , 2. hrana je z M , 3. hrana není z M , atd. Každá M -střídající cesta začínající v U nutně končí ve V_1 . V opačném případě by byla zároveň M -zlepšující což je ve sporu s maximalitou párování M . Každý vrchol z Y je tedy spojen hranou z M s vrcholem z $X \setminus U$. Navíc každý soused libovolného vrcholu x z X musí ležet v Y : necht' y je soused $x \in X$. Pak M -střídající cesta z U do x prodloužená o hranu $\{x, y\}$ tvoří M -střídající cestu z U do y . Tedy

$$N(X) = Y. \tag{4.1}$$

Definujeme $K := (V_1 \setminus X) \cup Y$. Pak K je vrcholové pokrytí G . V opačném případě v G existuje hrana s jedním koncem v X a s druhým koncem v $V_2 \setminus Y$. To je spor s (4.1).



Obrázek 4.1: Množiny U , X a Y v důkazu Věty 4.2.3. Hrany z párování M jsou tučné, vrcholy z množiny K plné.

Navíc platí $\#M = \#K$. Jinak by musela existovat hrana $e \in M$, $e = \{x, y\}$ taková, že $x, y \in K$ a tedy $x \in V_1 \setminus X$ a $y \in Y$. V grafu nutně existuje M -střídající cesta z U do y , ozn. P , jejíž poslední hrana není z M . Potom $P + e$ je M -střídající hrana z U do x a tedy $x \in X$. Spor s $x \in V_1 \setminus X$. \square

Věta 4.2.4 (Königova-Oreova formule). *Necht' $G = (V_1 \cup V_2, E)$ je bipartitní graf. Pak*

$$\nu(G) = \min_{S \subseteq V_1} \{\#(V_1 \setminus S) + \#N(S)\}.$$

Důkaz. Necht' $S \subseteq V_1$ je libovolná. Pak každá hrana grafu (a tedy i hrana z nějakého párování M) má konec buď ve $V_1 \setminus S$, nebo v $N(S)$. Maximální počet hran v libovolném párování je

tedy menší nebo roven $\#(V_1 \setminus S) + \#N(S)$ pro každou $S \subseteq V_1$. Proto

$$\nu(G) \leq \min_{S \subseteq V_1} \{\#(V_1 \setminus S) + \#N(S)\}.$$

Naopak necht' M je maximální párování. Označme $S \subseteq V_1$ množinu vrcholů, do kterých vede M -střídající cesta z nějakého $v \in V_1$, který není M -saturovaný. Snadno ověříme, že

- každý vrchol v $N(S)$ je M -saturovaný,
- každý vrchol v $V_1 \setminus S$ je M -saturovaný,
- žádná hrana z M nespojuje vrchol z $V_1 \setminus S$ s vrcholem z $N(S)$.

Z toho plyne, že

$$\nu(G) \geq \min_{S \subseteq V_1} \{\#(V_1 \setminus S) + \#N(S)\}.$$

□